

Tiheda jõgedevõrgu tõttu on lamminiidud Eestis laialt levinud. Sagedased on lühikese üleujutusperioodiga kitsamad niidud. Sadadesse hektaritesse ulatuvaid ning poole kilomeetri (ja enamgi) laiusega luhamassiive esineb vaid suuremate jõgede ääres nii Kesk-, Lääne-, Lõuna- kui Kirde-Eestis. Ulatuslikke üleujutusi põhjustavad Emajõgi, Mustjõgi, Kasari-, Pedja-, Põltsamaa-, Halliste-, Raudna-, ning Narva jõgi, paiguti ka teised jõed. Kõige vähem leiame lamminiite saartel ning Põhja-Eestis. Esimesel juhul on põhjuseks piirkondlik jõgede vähesus, teisel juhul jõgede voolamine sügavais järsunõlvalistes orgudes, millest ka suurvee ajal vesi ümbritsevaile aladele laiali ei valgu.

1960. aastatel arvati lamminiite katvat Eestis 83000 hektarit. 1978-81. aastal läbi viidud inventuuri alusel oli lamminiite säilinud veel 27584 hektaril. 1993-1996. aastal ELF-i poolt läbi viidud lamminiitude inventariseerimise tulemusena oli heas või rahuldavas seisukorras säilinud lamminiite alles veel 12500 hektaril.